

ATATÜRK'TEN ALINTILAR 2

Derleyen: İzzet Erş

İnsanlar iki sınıfta, iki devirde incelenebilir: İlk devir; beşeriyetin çocukluk ve gençlik devridir. İkinci devir; Beşeriyetin rüşd ve kemal devridir. Beşeriyet, birinci devirde tıpkı bir çocuk gibi, tıpkı bir genç gibi, yakından ve maddi vasıtalarla kendisiyle iştigal etmeyi istilzam eder.

Allah, kullarının lâzım olan nokta-î tekâmüle vusûlüne kadar kullarıyla iştigali lâzımevi uluhiyetten addelemiştir.

(...) Artık beşeriyetle bil vâsita temasta bulunmaya lüzum görmemiştir.

Beşeriyetin derece-î idrak tenevvür ve tekâmülü her kulun doğrudan doğruya ilhamatı ilâhiye ile temas kâbiliyetine vasıl olduğunu kabul buyurmuştur.

Musa; Mısırlıların kamçıları altında inleyen Yahûdilerin bu baskı ve esaretten kurtulmaktan ibaret olan eğilimlerini açığa vurdu.

İsa; zamanının nihayetsiz sefaletlerini idrak ve umumi ıstıraplar devrinde, âlemde tahakkuk etmeye başlamış olan şefkat severlik lüzûmunu, din halinde anlatmak yolunu tuttu.

Hülâsa insanları istediği gibi kullanan kuvvet; fikirler ve bu fikirleri şekillendirip yayan kimselerdir. Fikrin hassâsı da; hiçbir itirazın bozamayacağı mutlak bir şekilde kendini kabul ettirmektir, bu ise; fikrin yavaş yavaş duygulara dönüşerek inanç haline gelmesiyle mümkündür ve böyle olduktan sonradır ki onu sarsmak için, bütün başka mantıkların, başka muhakemelerin hükmü kalmaz.

Şimdi, bizim sevk ve idâre edeceğimiz insanların emelleri, fikirleri ve ruhlarında saklı kuvvetler nedir? Bizim idare edeceğimiz insanların, hangi emellerini şahıslarımızda tecellî veecessüm ettirerek, onların kalblerini ve onların güvenlerini kazanacağız ve onlara mânevi kuvvetler ilham vasıtalarını tavsiye edeceğiz ve insanlarda ancak hayalinin, ülkünün merkezleştireceği, görünmez hassalar, görünür vasıtalarla mı hitab edeceğiz?

Herhalde insanlarımızın rûhunu kazanmak bir vazife olduğu gibi, önce onlarda bir rûh, bir emel, bir karakter yaratmak da Tanrı'dan ve Medine'de yatan Cenab-ı Peygamberden sonra bize düşüyor. (Zabit ve Kumandan ile Hasbihal, Türkiye İş Bankası Yayınları, Cilt II)

Bilinen hakikat olarak; kalb-î vicdanında manevî ve mukaddes hazlardan başka zevk tanımayan insanlar için, ne kadar yüksek olursa olsun, maddî makamın hiçbir kıymeti yoktur.

Bütün Türk ve İslâm âlemine bakın; zihinlerini ve fikirlerini medeniyetin emrettiği değişikliklere uyduramadıklarından, bugün felâketler ve ızdıraplar içindedirler. Bizim de şimdiye kadar geri kalmamız ve en nihayet felâket çamuruna batmamız bundandır.

Beşeriyetin hepsini bir vücûd ve her milleti bunun bir unsuru saymak icâbeder; bu vücûdun parmağının ucundaki acıdan, diğer uzuvlar müteessir olur.

Bugün bütün dünya milletleri aşağı yukarı akraba olmuşlardır ve olmakla meşguller. Bu itibarla insan, mensub olduğu milletin varlığını ve saadetini düşündüğü kadar bütün cihan milletlerinin huzur ve refahını düşünmeli, kendi milletinin saadetine ne kadar kıymet veriyorsa, bütün dünya milletlerinin saadetine kadim olmaya da elinden geldiği kadar çalışmalıdır.

Bütün akıllı adamlar takdir ederler ki, bu yolda çalışmakla hiçbir şey kaybedilmez; çünkü dünya milletlerinin mutluluğuna çalışmak, diğer bir yoldan kendi huzur ve mutluluğunu temine çalışmak demektir. Dünyada ve dünya milletleri arasında sükûn, dürüstlük ve iyi geçim olmazsa, bir millet kendi kendisi için ne yaparsa yapsın, huzûrdan mahrumdur.

Ben her çeşit bağdan uzağım; genel hayattaki görevlerime gereken zaman ve enerjiyi ayırabiliyorum. Özel hayatıma istediğim cereyanı verebiliyorum. Göreneğin ve protokolün esiri değilim.

Neşeli olmayan insandan iki türlü şüphe edilir; ya hastadır yahut o insanın başkalarına bildirmek istemediği bir kuruntusu vardır.